

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 12 sierpnia 2010 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Rzeczniku Praw Dziecka
oraz niektórych innych ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 5 sierpnia 2010 r. ustawy o zmianie ustawy o Rzeczniku Praw Dziecka oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 2:
 - a) w pkt 2, w § 2 skreśla się wyrazy "i wymaga tego ochrona interesu publicznego",
 - b) w pkt 6, w art. 424² skreśla się wyrazy "i wymaga tego ochrona interesu publicznego";
- 2) w art. 4 w pkt 1, w § 2 skreśla się wyrazy "i wymaga tego ochrona interesu publicznego";
- 3) w art. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

"1) w art. 43 w ust. 4a po wyrazach "Rzecznika Praw Obywatelskich," dodaje się wyrazy "Rzecznika Praw Dziecka,"";
- 4) w art. 7 skreśla się wyrazy ", jeżeli wymaga tego ochrona interesu publicznego";
- 5) w art. 8 w pkt 1, w § 2 skreśla się wyrazy "i interesu publicznego";
- 6) art. 11 otrzymuje brzmienie:

"Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia."

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

Uzasadnienie

Na posiedzeniu w dniu 12 sierpnia 2010 r. Senat zajął stanowisko w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Rzeczniku Praw Dziecka oraz niektórych innych ustaw i uchwalił do niej 6 poprawek.

Przepisy art. 398³ § 2 i art. 424² Kodeksu postępowania cywilnego, art. 521 § 2 Kodeksu postępowania karnego, art. 110 § 1 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia oraz art. 8 § 2 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą, przesądzają, że Rzecznik Praw Dziecka będzie uprawniony do wniesienia odpowiednich środków zaskarżenia w przypadku jeżeli doszło do naruszenia praw dziecka i wymaga tego ochrona interesu publicznego. Wymienione powyżej przepisy wymagają wykazania kumulatywnego spełnienia obu przesłanek. Senat doszedł do wniosku, że niecelowym jest, aby Rzecznik Praw Dziecka był obowiązany do wykazywania warunku "ochrony interesu publicznego". W opinii Izby wystarczającą przesłanką wniesienia odpowiednich środków zaskarżenia przez Rzecznika Praw Dziecka powinno być naruszenie praw dziecka. Mając powyższe na uwadze, Senat uchwalił poprawki nr 1, 2, 4 i 5.

Przepis art. 6 pkt 1 ustawy nowelizującej, w brzmieniu uchwalonym przez Sejm, wprowadzał zmianę w art. 43 ust. 4a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, dodając Rzecznika Praw Dziecka do katalogu podmiotów, w przypadku których nie jest wymagana zgoda organu nadzorującego na dokonanie określonych w ustawie czynności w odniesieniu do nieruchomości oddanych tym podmiotom w trwały zarząd. Równocześnie z ustawą o zmianie ustawy o Rzeczniku Praw Dziecka oraz niektórych innych ustaw trwają prace legislacyjne nad ustawą o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami. Ustawa ta, będąca przedmiotem prac Senatu na tym samym posiedzeniu, również nowelizowała art. 43 ust. 4a, uzupełniając wskazany w tym przepisie katalog podmiotów o "inne sądy administracyjne". Senat zauważył, że na tym etapie prac legislacyjnych nie można jednoznacznie przesądzić w jakim terminie zakończy się proces legislacyjny w zakresie wymienionych ustaw i która z nich znajdzie się w porządku prawnym wcześniej. Niemniej zmiana, która wejdzie w życie jako pierwsza zostanie wyeliminowana przez zmianę "późniejszą", a tym samym zamiar prawodawcy nie zostanie w pełni zrealizowany. W celu uniknięcia tego ryzyka Izba uznała, iż należy ograniczyć nowelizację do dodania odpowiednich wyrazów w art. 43 ust. 4a ustawy o gospodarce nieruchomościami, odstępując od zasady sformułowanej w § 87 Zasad techniki prawodawczej, która nakazuje

nadanie zmienianemu przepisowi pełnego nowego brzmienia. Uchwalając poprawkę nr 3 Senat stanął na stanowisku, iż odstępstwo od Zasad techniki prawodawczej jest w zaistniałej sytuacji w pełni uzasadnione. Technika legislacyjna zastosowana przez Senat pozwoli bowiem na bezkolizyjne wprowadzenie przepisów do ustawy o gospodarce nieruchomościami, w kształcie realizującym zamysł prawodawcy.

Jednocześnie należy wskazać, że podobny zabieg legislacyjny został zastosowany w odniesieniu do wspomnianej powyżej ustawy o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami (poprawka nr 1 w uchwale Senatu z dnia 12 sierpnia 2010 r. w sprawie ustawy o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami).

Ponadto ustawa o zmianie ustawy o Rzeczniku Praw Dziecka oraz niektórych innych ustaw nowelizuje art. 424² Kodeksu postępowania cywilnego przyznając Rzecznikowi Praw Dziecka uprawnienie do wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku. Ten sam przepis został zmieniony ustawą z dnia 22 lipca 2010 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze. W celu zrealizowania intencji prawodawcy niezbędnym jest, aby ustawa nowelizująca ustawę o Rzeczniku Praw Dziecka oraz niektóre inne ustawy weszła w życie w terminie późniejszym niż ustawa z dnia 22 lipca 2010 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze. W przeciwnym razie zmiana przyznająca uprawnienie Rzecznikowi Praw Dziecka zostanie wyeliminowana z systemu prawnego. Z uwagi na fakt, iż nie można wykluczyć takiej sytuacji Izba uchwaliła poprawkę nr 6, która wydłuża do 30 dni okres *vacatio legis* w ustawie o zmianie ustawy o Rzeczniku Praw Dziecka oraz niektórych innych ustaw. W opinii Senatu poprawka ta zminimalizuje ryzyko wyeliminowania wskazanej powyżej zmiany przyznającej uprawnienie Rzecznikowi Praw Dziecka.